

घड् विधं त्रि, (घट् विधाः प्रकारा यत्र ।)
घट् प्रकारम् । यथा,—
“सज्जा च वृत्तिभाषा च विधिनियम् एव च ।
अतिदेशोऽविकारश घड् विधं सूक्ष्मचर्यम् ॥”
इति शुभदोषटीकायां दुर्गादासः ॥
अपि च ।
“तव चितिर्गम्भैतुर्नानारूपवतौ मता ।
घड् विधस्तु रसस्त्र गन्धोऽपि दिवधो मतः ॥”
इति भाषापरिच्छेदः ।
घण्ठः, पुं, (घण्ठ दाने + “अमन्त्रात् डः”) उपा०
१११३। इति डः। बहुलवचनात् सत्त्वाभावः ।
हृषभः । घाँडः, इति भाषा । तत्पर्यायः ।
गोपतिः २ इट्चर ३ । इत्यमरः ॥ परष्टः ४
घरणः ५ घरः ६ । इति अब्दवावलौ ॥
क्लौवम् । इति जटाधाराभरटीक ॥ समूहः ।
इति उद्धाः ॥ (यथा, हरिवंशे । ३३ । ३२ ।
“नता निश्चलमूर्द्धनो बहूदुस्ते महोरगः ।
सायाङ्ग कहलीषण्डे कम्पितः स्त्रस्य वायुनाम् ॥”)
घण्ठः, पुँड़ी, (घण्ठ दाने + डः) अजादिकहण्ठम् ।
पृष्ठक्षुद्रादिसमूहः । इत्यमरः । (यथा, मावे ।
११ । १५
‘कलरवसुपगौते घट् पदौवेन धनः
क्षुमुदकमलषण्डे तुल्यरूपामवस्थाम् ॥”
चिङ्गम् । यथा, भागवतं । ४ । १८ । ३३ ।
“यानि हपाणि चृष्टहे इन्द्रो हृषजिह्वीर्यया ।
नाते पापस्य घण्ठानि लिङ्गं घण्डमिहोच्यते ॥”
घण्ठाली, वौ, तैलमानम्, कृटाक् इति भाषा ।
सरसी । (घण्ठेन हृषभवत् का) मुकुपुरुषेण अलति
पर्याप्तोनैति । अल + अच् । गौरादिलाल
ड़ाप । कामुकरूपी । इति मेटिनौ ॥ सुद्रा-
हितमेत्यच्च, दत्यसकारादी लिखिता ॥
घण्ठः, पुं, (शास्त्रति गिप्तमावात् । शम +
“शमेदः ।” उपा० १ । १०१ । इति ठप्रलयेन
साधूः ।) वरुंसकः । इति राजनिर्देशः हेम-
चन्द्रश । स च चतुर्दशविधः विश्वतिविध ।
यथा नारदः ।
“परौऽस्य पुरुषः दंस्ते निवैरेवाइ लक्षणैः ।
चतुर्दशविधः शास्त्रे घण्डे हृषो मनौषिभिः ॥
चिकित्सव्याचिकित्स्यव तेषामुक्तो विधिः
क्रमात् ।
निषग्दघण्ठः, बहु एव वृक्षस्त्रैव च ॥
प्रस्त्रियाद्गुरो रोगात् देवकीधात्यैव च ।
ैर्यांश्चर्यहृष्टे सिव्यव वातरेता मुखेभगः ॥
आचिमदोषबीजौ च शाक्तोऽन्याशतिस्थाया ॥”
१४ ॥
कामतन्त्रे ते ।
“निषमर्यवण्डो वृद्ध एव वृक्षस्त्रैव च कौलकः ।
शापादिष्टुस्त्रव्यव ईर्यकः सिव्यकस्थाया ॥
आचिमदोषबीजौ च शालौनोऽन्यापतिस्थाया ।
मणेभगा वातरेता: कुम्भोकः परणनष्टी ।
शास्त्रेभ्यः शुगन्धो च घण्ठः क्लौवानि विश्वितः ॥”
२० ॥

तेषां लक्षणानि यथा,—
“ध्वजादिरहितोत्पन्नो निषग्दघण्ठ उच्चते । १
गलिताङ्गो भवेष्टः २ पक्षान्तरितशक्तिमान् ॥
पक्षघण्ठः ३ कौलकस्तु यः क्लौवादालमः स्त्रियम्
परेण सह संयोज्य पश्चात्तामेव सेवते ॥ ४ ॥
शापादिष्टः गुर्वादिशापादेवाप्रवर्षणः ५ ।
सदा स्त्रियतरेतास्तु रतिस्त्रव्यः ६ स ईर्यकः ॥
दृष्टा व्यवायमन्ये यां व्यवाये यः प्रवर्तते । ७ ।
बहुसौसेवनाज्ञातविरेतः सेव्यकः स्त्रृतः ॥ ८ ॥
प्रत्यक्षपृष्ठतवीर्यो यो विसर्गसमये भवेत् ।
आचिमदोषबीजः स त्वे यो ९ मोषबीजस्तु स
मृतः ॥
धृष्टसौसिधानादेव्यो भवेत् पतिष्ठजः । १० ।
अत शालौनलक्षणं पतितम् ॥ ११ ॥
परस्यामिव यस्यास्ति पुरुषं सोऽन्यापतिर्यातः १२
वक्त्र एव तु यः कुर्याद्येष्युनं स मुखेभगः ॥ १३ ॥
वातरेता विसर्गे यो वातं लिङ्गेन सुच्छन्ति ॥ १४
कुम्भोकः स तु यो नार्योः पाण्यवेव प्रवर्तते ॥
१५ ॥
अविकारिष्वजः पण्ठो १६ नष्टो रोगादशुक्रकः
१७ ॥
यो योनिसेपसोर्गन्धमाप्नाय लभते बलम् ॥ १०
घण्ठः स्त्रौतुल्यवाक् चेष्टः स्त्रीधर्मा क्षिचलि-
ङ्कः ॥ २० ॥
इति वाचस्यतिक्षतस्त्रृतिरबावस्थामुद्दाह-
रहस्यविकाशः ॥ तद्दर्शनस्त्रयनयोः प्रायस्तिं
यथा,—
“नालपेज्ञानविद्विष्टान् वीरहीनां तथा स्त्रियम्
देवतापिष्ठस्य च्छालयज्ञसत्रादिनिष्टकैः ॥
कल्वा तु स्यश्चनालापं मुहूरतार्कावलोकनात् ।
अवलोक्य तथोदव्यामस्त्रयं पतितं शवम् ॥
विधर्मिस्त्रिकाषण्डविष्टवस्त्रान्वात्वसायिनः ।
स्त्रतनिर्यातकांश्चैव परदाररताश्च ये ॥
एतदेव हि कर्त्तव्यं प्राज्ञैः शोधनमात्मनः ।
अभेद्यस्त्रिकाषण्डमार्जारावृश्च कुक्कटान् ॥
पतितापविष्टवाच्छालस्तत्तज्ञारांश्च धर्मवित ।
संस्त्रय इष्टते ज्ञानाददक्षाग्रामशूक्रौरी ॥”
इति मार्जिष्टेये सदाचाराध्यायः ॥
घण्ठाडीचक्रः, क्लौ, (घड् विधं नाडीचक्रम् ।)
नराणां लक्ष्मादिष्टस्त्रव्यवठितक्षकविशेषः ।
यथा,—
“जन्माद्य कर्म ततोऽपि दशमं सांहातिकं
पौडप्रभम् ।
समुदायमष्टादशमे विनाशसंज्ञं लयोविश्म ॥
अद्यात् पञ्चविंश्म मानसमेवं नरः षड्कृ-
स्त्रृत ॥” १० ॥
तेषां फलम् ।
“इहादेहार्थानिः स्याज्ञाच्च उपतापिते ।
कर्मचर्चं कर्मणां इति: पौडा अनसि मानसे ।
मूर्तिदेविष्टवन्नां हार्णिः सांहातिकं तथा ॥
सन्नसे सामुदायिके मित्रभृत्यार्थसङ्घयः ।

वैनासिके विनाशः स्याद्विष्टविष्टवसम्पदाम् ॥”
इति ज्योतिस्त्रत्वम् ॥
घर्मासः, त्रि, (घर्मासे भवः) घर्मास + “घर्मा
सात् एव च ।” ४।१।८।श इति यत् ।) घर्मासः ।
इति सिद्धान्तकौमुदी ॥
घर्मः, पुं, (घट् मुखानि यस्य ।) कात्तिकेयः
इति हलायुधः ॥ (यथा, महाभारते । ३।२।३।
१६ ।
“त्वं क्रौडसे घर्मः कुक्कटेन
यथेष्टनानाविधकामरूपौ ॥”
घट् संस्त्रकवदने, क्लौ । तद्वति, त्रि ॥
घर्मखा, त्वौ, (घट् मुखानीव रेखा यस्याम् ।)
घड् भुजा । इति राजनिर्देशः ॥
त्वं, क्लौ, (घस्य भावः । घ + त्व ।) मूर्दन्धवका-
रस्य भावः । यथा । एत्वत्वे । इति सुखबोध-
व्याकरणम् ॥
घट, लू ज द्वौ श विषादे । शरणे । गतौ । इति
कविकल्पद्वृः ॥ (तुदा०-पर०-सक०-विषादे
अक०-अनिट०) लू, असदत् । ज, सादः सदः ।
औ असात्-सीतौ । श, सीदती सीदन्ती । विषाद
आक्लौभावः । सौदति राधा रासगृहे । शरणं
हिंसा । इति दुर्गादासः ।
घट, क गतौ । आङ्गपूर्वोऽयम् । इति कविकल्प-
द्वृमः ॥ (चुरा०-पर०-सक०-सेट्) मूर्दन्ध्यादि ।
क, आसादयति । इति दुर्गादासः ॥
घन, सम्भतौ । इति कविकल्पद्वृमः ॥ (भा०-पर०-
सक०-सेट्) सम्भत्ति: सेवनम् । सनति गुरु-
लोकः । इति दुर्गादासः ।
घन, द ज ड ट दाने । इति कविकल्पद्वृमः ॥ (तना०-
उभ०-सक०-सेट् । ज्ञावेट् ।) द ज, सनोति
सनुते । उ सनित्वा सत्त्वा । इति दुर्गादासः ॥
घमच, गतौ । इति कविकल्पद्वृमः ॥ (श्वा०-पर०-
सक०-सेट्) सच्चति । इति दुर्गादासः ॥
घन्ज, औ जि सङ्गे । इति कविकल्पद्वृमः ॥ (भा०-
पर०-अक०-अनिट०) औ, असाहीत । जि,
सक्तोऽस्ति । सजति द्वयिषि वासः । इति दुर्गा-
दासः ॥
घण, सम्बे । इति कविकल्पद्वृमः ॥ (श्वा०-पर०-
अक०-सेट् ।) सपति । असौषपत । सम्ब:
सम्बन्धः । इति दुर्गादासः ॥
घम, वैक्षये । इति कविकल्पद्वृमः ॥ (श्वा०-पर०-
अक०-सेट् ।) वैक्षयं विहृतीभावः ।
“समन्ति यद्यियोगेन सौमन्तिनः अरातुराः ॥”
इति दुर्गादासः ॥
घम, त् क वैक्षये । इति कविकल्पद्वृमः ॥ (अदल
चुरा०-पर०-अक०-सेट् ।) सिवमयिषति । इति
दुर्गादासः ॥
घम, सर्पणे । इति कविकल्पद्वृमः ॥ (श्वा०-पर०-
सक०-सेट् ।) सर्पति । इति दुर्गादासः ॥
घर्ज, अर्जन । इति कविकल्पद्वृमः ॥ (श्वा०-पर०-
सक०-सेट् ।) सिष्वर्जयिषति । सर्जति धर्म-
लोकः । इति दुर्गादासः ॥